

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Mf.III.40.019/2021/3.

A felperes:

Felperes1 (felperes címe)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Koczka Judit pártfogó ügyvéd (ügyvéd címe)

Az alperes:

Alperes neve Kft. „f.a.” (alperes címe)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Judik Ildikó ügyvéd (ügyvéd címe 2)

A per tárgya:

Munkaviszony megszüntetésére alapított kártérítés iránt indított per

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Gyulai Törvényszék 7.M.70.146/2020/12/I.

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés sorszáma:

A felperes 7.M.70.146/2020/13.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a felperes pártfogó ügyvédjének fellebbezési eljárásban felmerült díja viselésére a felperes köteles.

Megállapítja, hogy 15.000,- (Tizenötezer) Ft fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A tényállás

[1] A felperes, mint munkavállaló és az alperes, mint munkáltató között 2018. június 18. napjától határozatlan időre, 3 hónap próbaidő kikötésével, marketing koordinátor munkakörre havi 350.000,- Ft alapbérrel munkaviszony jött létre. A munkaszerződésben rögzítették, hogy a munkavégzés helye elsősorban a munkáltató munkáltató telephelyének címe alatti telephelye, illetve a munkáltató működési területe, esetenként Magyarország teljes területe és külföld.

[2] A munkaszerződést a felperes kezdeményezésére 2019. január 2. napján akként módosították, hogy a felperes alapbére 2019. január 1. napjától havi 400.000,- Ft-ra emelkedett.

[3] A felperes összhangban a munkavégzés munkaszerződésben meghatározott helyével, többnyire az alperesi székhelyen végezte a munkáját, azonban lakóhelyén is gyakran munkát végzett, illetve főként kiállítások, rendezvények alkalmával az alperes működési területével kapcsolatos helyszíneken, a lakóhely közigazgatási határán kívül is, illetve a fióktelepekhez kapcsolódóan is végzett munkát.

[4] A felperes 2019. február 14. napján munkáját a székhelyen kívül, döntően e-mailek küldése és fogadása útján végezte, amely napon jelezte a kereskedelmi vezető és a munkáltatói jogkör gyakorlója felé, hogy hagyatéki tárgyalás további ügyintézése miatt szükséges a másnapi munkanap szabaddá tétele. A munkáltatói jogkör gyakorlója 2019. február 15. napján reggel írt e-mail üzenetben kérte, hogy a felperes ebéd után menjen be dolgozni, amely nem történt meg, ugyanakkor délután a munkája végzése körében e-mail üzeneteket küldött.

[5] A felperes távolmaradása miatt 2019. február 20. napján az alperes írásbeli figyelmeztetést közölt vele, amelynek tényleges átadása elmaradt, mivel a felperes az irat továbbítását a megjelölt, de külön meghatalmazással nem igazolt jogi képviselőhöz kérte.

A felperes és a munkáltatói jogkör gyakorlója 2019. február 21. napján a munkaviszony közös megegyezéssel megszüntetés feltételei tárgyában egyeztetett, amely nem vezetett eredményre.

2019. február 21. napján este a felperes szerverhez való hozzáférést az alperes megszüntette, amelyet követően az alperes 2019. február 22. napján e-mailben közölte a munkáltatói jogkör gyakorlójával és a humánpolitikai vezetővel, hogy amíg nem tisztázódnak a megállapodás körülményei, az időarányos szabadsága letöltését megkezdi.

[6] A felperes 2019. február 22., 25. és 26. napján nem állt munkába, amely utóbbi napon közölt azonnali hatályú felmondással az alperes a felperes munkaviszonyát megszüntette, mivel a felperes a munkavégzéstől távolmaradt, és az időarányos szabadság kiadására utólag bejelentett igényét nem áll módjában elfogadni.

[7] Az alperes a munkaviszony megszűnését követően a felperesnek 2019. február 14., 15., 22., 25. és 26. napokra munkabért nem fizetett, míg 4 nap időarányos fizetett szabadság fejében 80.000,- Ft távolléti díjnak megfelelő szabadságmegváltást nyújtott.

[8] A felperes részére 2019. március 1. napjától 57 napra napi 4.966,66 Ft álláskeresési járadékot állapított meg az illetékes kormányhivatal, mint foglalkoztatási szerv. 2019. április 25. napján a felperest a A... Kft. egyszerűsített foglalkozás keretében alkalmazta,

és erre a napra 16.092,- Ft-ot fizetett, majd 2019. április 26. napjától július 24. napjáig a felperes e gazdasági társaságnál munkaviszonyban állt, amely időtartam alatt 1.051.679,- Ft jövedelme származott.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[9] A felperes módosított keresetében összesen 927.199,- Ft megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Előadta, a munkaszerződés létrejöttkor szóban abban állapodtak meg, hogy a próbaidő leteltét követően havi 400.000,- Ft-ra emelkedik az alapbér, amely alapján 2018. szeptember 18. napjától 2018. december 31. napjáig terjedő időszakra 159.070,- Ft jövedelem kiesése keletkezett ezen összeg megfizetésének hiányában. Állította, 2019. február 14., 15., 22., 25. és 26. napjára 100.000,- Ft munkabér megfizetésével tartozik az alperes, mivel részben munkát végzett, részben a távolléte jogszerű volt, részben pedig fizetett szabadságra hivatkozott. Álláspontja szerint az azonnali hatályú felmondás jogszerűtlen, amellyel összefüggésben 2019. február 28. napjától jövedelem kiesése keletkezett, amely részben térült meg, így a különbözetként adódó 668.129,- Ft összegre jövedelempótló kártérítésként tartott igényt.

[10] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására és a felperes perköltségben történő marasztalására irányult. Vitatta, hogy a próbaidő lejártát követően hatályosuló, béremelésben történt szóbeli megállapodás létrejött volna, továbbá, hogy a felperes 2019. február 14. és 15. napján munkát végzett volna. Álláspontja szerint az azonnali hatályú felmondás jogszerű. Csatolta a 100.000,- Ft összegű ügyvédi munkadíjat meghatározó megbízási szerződést és a perköltség felszámítására szolgáló költségjegyzék nyomtatványt, amelyen 100.000,- Ft ügyvédi munkadíjat és a tárgyalásonként a megjelenéssel felmerülő költségként 5.000,- Ft-ot tüntetett fel.

[11] A peres eljárás folyamatban léte alatt az alperes felszámolás alá került, 2020. május 11. napján az alperes felszámolója a perben már eljáró jogi képviselőt meghatalmazta az eljárásbeli képviselőre.

Az elsőfokú ítélet

[12] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek munkabér címén 40.000,- Ft-ot és ezen összeg után 2019. március 6. napjától a kifizetés napjáig járó időre az adott naptári félévre a késedelemmel érintett minden naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot, míg ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 100.000,- Ft perköltséget. Kötelezte az alperest, 440,- Ft előlegezett költség, 2.316,- Ft mérsékelt eljárási illeték megfizetésére, és megállapította, hogy 10.572,- Ft előlegezett költség és 61.314,- Ft mérsékelt eljárási illeték az állam terhén marad. megállapította továbbá, a felperest képviselő pártfogó ügyvéd díját 4 százalékban az alperes, 96 százalékban a felperes helyett az állam viseli. Határozatának részletesen kifejtett indokai szerint a kereseti kérelemből a 2019. február 14. és 15. napjára összesen 40.000,- Ft összegű bérkülönbözetre vonatkozó igény alapos a Munka Törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény 42. § (2) bekezdés b) pontja alapján. A perköltség viselése kapcsán a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83. § (2) bekezdését alkalmazta.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[13] Az ítéletnek az alperes részére járó perköltségre vonatkozó rendelkezése ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak részben megváltoztatásával a perköltség 30.000,- Ft-ra történő leszállítását kérte. Álláspontja szerint az alperes javára megállapított perköltség összege nem áll arányban a pertárgy értékével, amelyet a 2020. február 19-i beadványában határozott meg. Hivatkozott arra, az alperesi jogi képviselő megbízása megszűnt az elsőfokú eljárás befejezése előtt, mivel az alperes utóbb új meghatalmazást csatolt a felszámolótól, holott jogi szempontból nem lett volna szükség rá. Kifogásolta, nem derül ki, hogy az elsőfokú bíróság mi alapján állapította meg a 100.000,- Ft perköltséget, mivel az a teljes elsőfokú eljárásra vonatkozott, amely az eredeti megbízás alapján nem került teljesítésre. A jogi képviselő pedig a felszámolótól származó meghatalmazással egyidejűleg a költségekre vonatkozó nyilatkozatot nem tett, ezért a felszámolás elrendelése után „pro bono” látta el az alperes képviselét. Megjegyezte, a felszámoló vonatkozásában a Bérgarancia Alap terhére folyósított tételek technikai tételek, azaz jellemzően azokat a felszámoló nem vitatja.

[14] Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az ítéltábla döntésének indokai

[15] A fellebbezés alaptalan.

[16] A Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét az erre irányuló kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a fellebbezés 371. § (1) és (2) bekezdésében megjelölt tartalmi követelményei körében előadottak. E jogszabályi rendelkezésből következik, hogy korlátot nemcsak az képez, hogy a fellebbező fél milyen tartalmú másodfokú döntést kér, hanem az is, hogy ezt milyen indokkal teszi, melyik eljárási vagy anyagi jogszabály megsértésére hivatkozik, tehát a másodfokú bíróság kötve van a fellebbezés indokaiban előadottakhoz.

Ennek megfelelően a felülbírálat keretében – figyelemmel a fellebbezés indokaira – az ítéltábla azt vizsgálta, hogy az elsőfokú bíróság helyesen rendelkezett-e az alperes részére járó perköltséget összegéről.

[17] Nem vitatottan az alperes túlnyomó részt pervesztes lett, ezért a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján köteles viselni az alperes perköltségét.

[18] Az alperes a felszámított ügyvédi munkadíjat a jogi képviselőjével létrejött ügyvédi megbízási szerződésre alapította, amelyre a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján lehetősége volt.

[19] Az alperes és a perben eljáró jogi képviselője között az ügyvédi megbízási szerződés létrejött az alperes felszámolásának kezdetét megelőzően. A felszámolási eljárás megindulása nem okoz ipso jure megszüntető joghatást a felszámolás alá került társaság szerződéses jogviszonyaira nézve. A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 47. §-ának a felszámolás joghatásait szabályozó rendelkezései ilyen következményt nem írnak elő (BDT2020. 4201). A felszámolás elrendelése tehát önmagában nem megszűnési ok a társaság által korábban kötött szerződéseit tekintve. Ezért a felszámolási eljárást megelőzően létrejött, a perbeli képviselőt megalapozó ügyvédi megbízási szerződés a felszámolási eljárás megindulását követően akkor szűnik meg, ha azt valamelyik szerződő fél felmondja, vagy a felek közösen megszüntetik. Erre vonatkozóan

azonban peradat nem áll rendelkezésre, ezt önmagában nem támasztja alá, hogy a felszámoló a perbeli képviseletre szintén meghatalmazta a jogi képviselőt. Kétségtelen, a polgári eljárásban a gazdasági társaság meghatalmazottjaként szereplő ügyvéd képviseleti jogosultsága nem szűnik meg a társaság szervezeti képviselőjének személyében utóbb bekövetkezett változás miatt (BH2020. 81). A felszámolási eljárás kezdetét követően a folyamatban lévő per esetében azonban a meghatalmazás megerősítése – az ügyvédi megbízási szerződés megszűnésének hiányában is – a jogi képviselő és a fél viszonyában indokolt, mivel a Cstv. 34. § (2) bekezdése értelmében a felszámolás kezdő időpontjától a gazdálkodó szervezet vagyonával kapcsolatos jognyilatkozatot csak a felszámoló tehet.

[20] Mindemellett a felperes az elsőfokú eljárásban nem hivatkozott a megbízási szerződés megszűnésére, ezt csupán a fellebbezésében állította. A Pp. 373. § (2) bekezdése értelmében azonban a fellebbezésben új tény állításra akkor kerülhet sor, ha az új tény a fél önhibáján kívüli okból az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztését követően jutott a fellebbező fél tudomására vagy következett be feltéve, hogy az elbírálás esetén reá nézve kedvezőbb ítéletet eredményezhetett volna. E jogszabályi feltételeknek együttesen kell fennállniuk, bármelyik hiányában a másodfokú eljárásban előadott új tényállítás nem vehető figyelembe. A felperes a fellebbezésbeli fenti tényállítást az elsőfokú eljárásban is előadhatta volna, mivel részére az elsőfokú bíróság a felszámoló által adott meghatalmazást kézbesítette. Ezért a felperes fellebbezése szerinti új tény állítása nem megengedett, így az ítéltáblának nem kellett további vizsgálatot végeznie a megbízási szerződés léte kapcsán.

[21] Miután az alperesi jogi képviselő és az alperes között létrejött ügyvédi megbízási szerződés a per folyamatban léte alatt nem szűnt meg, és a meghatalmazása sem került visszavonásra, a képviseleti jogosultsága az elsőfokú eljárás teljes terjedelmére fennállt. Következésképpen az alperesi jogi képviselő ügyvédi munkadíjának megállapításakor a teljes elsőfokú eljárásban kifejtett ügyvédi tevékenységet értékelni kell, és az erre vonatkozó munkadíj megállapításakor az ügyvédi megbízási szerződésből kell kiindulni.

[22] Ugyancsak alaptalan a felperesnek az a fellebbezési érvelése, miszerint az alperes javára megállapított perköltség összege nem áll arányban a pertárgy értékével. A 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése szerint az ügyvédi megbízási szerződésben kikötött díjat a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha ez nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. Az ügyvédi megbízási szerződésben kikötött díj mérséklése esetén tehát a jogszabályi rendelkezés alapján kizárólag az elvégzett ügyvédi tevékenységet lehet figyelembe venni, önmagában a pertárgy értékét azonban nem.

[23] Mindezekre tekintettel a perköltségre vonatkozó ítéleti rendelkezés megváltoztatására nincs lehetőség, ezért az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, megfellebbezett rendelkezését a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[24] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért az ítéltábla a Pp. 101. § (3) bekezdése alapján állapította meg, hogy köteles pártfogó ügyvédje díjának viselésére.

[25] A felperes munkavállalói költségkedvezménye folytán előzetesen meg nem fizetett fellebbezési eljárási illeték a Pp. 102. § (6) bekezdése értelmében az állam terhén marad.

[26] Az alperes perköltsége felszámítását elmulasztotta, ezért arról az ítéltábla nem rendelkezhetett [Pp. 81. § (1) bekezdés és 82. § (3) bekezdés].

Szeged, 2021. május 12.

Dr. Gaálné dr. Jobbágy Ildikó s.k.
s.k.
a tanács elnöke

Dr. Tolna András s.k.
előadó bíró

Dr. Dobler László
táblabíró